U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. A.**, zast. advokátem JUDr. Athanassiosem Pantazopoulosem, Slavíkova 19, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, čj. OAM-173/ZA-P07-A13-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 1. 2023, čj. 32 Az 6/2022-64,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 8. 2021 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12 - §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítl, že krajský soud nedostatečně posoudil žádost o mezinárodní ochranu nezletilého. V době, kdy podal otec stěžovatele jako zákonný zástupce žádost o mezinárodní ochranu, neměl jinou možnost. Krajský soud nevzal v úvahu, že stěžovatel je syn křesťanského faráře v silně muslimské zemi. Sám otec stěžovatele a další rodinní příslušníci byli v zemi původu napadeni. Nelze tedy předpokládat, že stěžovateli nic nehrozí. Nelze přijmout argument krajského soudu, že žádostem o mezinárodní ochranu rodičů stěžovatele nebylo vyhověno. Tato rozhodnutí nebyla ani v době podání žaloby pravomocná. Je nutné vycházet ze skutečností, které existovaly v době podání žaloby.

[3] Podle stěžovatele je rozhodnutí žalovaného i krajského soudu nepřezkoumatelné, založené na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a neobjektivní. Žalovaný celou věc zlehčuje. Krajský soud poté rozhodl jen mechanicky a formálně. Žalovaný nepopsal, jak by reálně probíhal přesun nezletilého stěžovatele do Pákistánu, případně s rodiči, kterým tam hrozí nebezpečí. Podle krajského soudu nehrozí flagrantní zásah do soukromého a rodinného života. Krajský soud však nevysvětlil, co znamená „*flagrantní*“. Stěžovatel je závislý na celodenní péči dospělé osoby, narodil se v ČR a se zemí původu nemá žádné

vazby. Neudělením mezinárodní ochrany bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života. Krajský soud měl postupovat v souladu se zásadou přiměřené pravděpodobnosti zásahu do soukromého a rodinného života.

[4] Závěry žalovaného a krajského soudu jsou podle stěžovatele také v rozporu s Úmluvou o právech dítěte (zejména s čl. 2, 3 a 6). Negativní dopady na příbuzné v zemi původu se týkají i stěžovatele.

[5] Stěžovatel dále namítl, že žalovaný se nezabýval předloženými důkazy a vycházel pouze z jedné zprávy o zemi původu. Odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2020, čj. 1 Azs 422/2019-41, který se zabývá otázkou pronásledování. Otec stěžovatele při seznámení se s podklady rozhodnutí předložil dokumenty, které stěžovatel na rozdíl od žalovaného a krajského soudu považuje za relevantní. Ty měly být provedeny k důkazu.

[6] Rozhodnutím žalovaného byly porušeny mezinárodní závazky ČR, a to zejména závazky, které vyplývají z Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků a čl. 3, 6 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V projednávané věci byl podle stěžovatele porušen také čl. 10 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel připomněl zásadu *non-refoulement* a odkázal na evropské předpisy, které se týkají cizinců.

[7] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný uvedl, že podle jeho názoru je jeho rozhodnutí i rozsudek krajského soudu přezkoumatelné a v souladu se zákonem. V podrobnostech na rozhodnutí odkázal. Dále dodal, že důkazy posoudil jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a dostatečně zjistil skutkový stav. Pokud se krajský ztotožnil se závěry žalovaného a nepřisvědčil žalobní argumentaci, nepředstavuje to vadu rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se žalovaný domnívá, že jeho závěry obstojí i v řízení o kasační stížnosti, doporučuje NSS, aby si také osvojil jeho závěry.

[9] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[10] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12).

[11] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[12] Stěžovatel dovozoval pronásledování v zemi původu od svých rodičů, a to z důvodu jejich křesťanského vyznání a kazatelské činnosti v zemi původu, která je muslimskou zemí (viz usnesení NSS ze dne 30. 9. 2021, čj. 6 Azs 38/2020-68). Žalovaný však dovodil, že jediným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu stěžovatele je sloučení rodiny.

[13] NSS konstatuje, že postavení dítěte, které žádá o mezinárodní ochranu, se ve většině případů odvíjí od postavení rodičů, kteří žádají o udělení mezinárodní ochrany (rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2008, čj. 9 Azs 14/2008-57, č. 1943/2009 Sb. NSS). Dále platí, že udělení mezinárodní ochrany rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 1 zákona o azylu je možné jen v případě existence pravomocného rozhodnutí o udělení azylu osobě, která je rodinným příslušníkem žadatele o mezinárodní ochranu (rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2004, čj. 4 Azs 147/2004-81, č. 388/2004 Sb. NSS).

[14] Rodičům stěžovatele ani jeho sourozencům nebyla udělena mezinárodní ochrana (viz usnesení NSS ze dne 30. 9. 2021, čj. 6 Azs 38/2020-68). Stěžovatel se narodil na území ČR a důvody své žádosti o mezinárodní ochranu odvozoval od důvodů svých rodičů, kterým byly žádosti o mezinárodní ochranu příslušnými správními orgány zamítnuty. V případě stěžovatele bylo tedy namístě legitimně očekávat zamítavé rozhodnutí správního orgánu. Ve věci stěžovatele nebyl naplněn žádný z důvodů pronásledování podle § 12 zákona o azylu. Vzhledem k tomu, že rodičům stěžovatele ani jeho sourozencům nebyla udělena mezinárodní ochrana, nebylo možné uvažovat ani o důvodech pro udělení mezinárodní ochrany podle § 13 zákona o azylu.

[15] NSS dodává, že krajský soud se s námitkami stěžovatele vypořádal přezkoumatelným způsobem. K otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS. Žalovaný i krajský soud posoudili stěžovatelův případ v souladu se zákonem o azylu. S předloženými důkazy se žalovaný řádně vypořádal. Sdělil, že předložené důkazy nejsou relevantní z hlediska posouzení pronásledování stěžovatele v zemi původu s ohledem na důvody, pro které stěžovatel podával žádost o mezinárodní ochranu. Jednalo se o důkazy, které se týkaly údajného pronásledování otce stěžovatele v zemi původu. Tuto otázku ovšem posoudil žalovaný v samostatném řízení. Rozhodnutím žalovaného a krajského soudu nebyly porušeny žádné mezinárodní závazky ČR, ostatně ani rodičům a sourozencům stěžovatele nebyla udělena mezinárodní ochrana. NSS podotýká, že v době rozhodování žalovaného již byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutím o neudělení mezinárodní ochrany rodičům a sourozencům stěžovatele. Nyní je na rodičích stěžovatele, jak upraví jeho pobyt na území ČR.

[16] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu